

етапах фундаментальних досліджень і розробок інновацій. На етапі комерційного споживання інновацій виступає діяльність інформаційно-аналітичних, консалтингових центрів, технологічних парків, центрів трансферу технологій та багатьох інших складових інноваційної інфраструктури [5].

Розвиток інноваційної інфраструктури (який лежить в основі розвитку інноваційного процесу) відбувається як шляхом вдосконалення вже існуючих її елементів, так і шляхом створення нових складових. Особливої підтримки потребує створення таких визнаних у передових країнах світу елементів інноваційної інфраструктури, як венчурні фонди, центри трансферу технологій, регіональні інноваційні кластери, бізнес-інкубатори [5]. Для забезпечення розвитку такого інноваційного процесу в Україні, який сприяв би формуванню конкурентоспроможної національної економіки та невідступному зростанню добробуту громадян, необхідно відновити встановлені законодавством та розробити нові реальні механізми стимулювання інноваційної діяльності, спрямованої на реалізацію визначених державою оновлених пріоритетних напрямків інноваційної політики.

Список використаних джерел: 1. Федулова Л.І. Інноваційна економіка: Підручник. – К.: Либідь, 2006. – 480 с. 2. Комеліна О.В. Стратегія трансформації інноваційно-інвестиційного простору України: теорія, методологія і практика: монографія. – Київ: ТОВ „ДКС центр”, 2010. – 486 с. 3. Адамович О. Реалізація інноваційно-інвестиційної моделі розвитку регіону як дієвий механізм обласної програми економічних реформ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.adm-pl.gov.ua/main/news3/detail/888.htm> 4. Проект „Стратегії інноваційного розвитку України на 2010–2020 роки в умовах глобалізаційних викликів” [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.pir.dp.ua/uploads/StrategizInnovRazvitiyaUkr.doc 5. Закон України „Про інноваційну діяльність” від 04.07.2002 р. за № 40–IV (із змінами і доповненнями) (із змінами і доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi> 6. Закон України „Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків” від 16.07.1999 р. за № 991–XIV (із змінами і доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi> 7. Закон України „Про наукову і науково-технічну діяльність” від 13.12.1991р. за № 1977–XII (із змінами і доповненнями) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>

ЖАДАН Л.В., канд. екон. наук, доцент, м. Харків, НТУ «ХПІ»

ВЕРЮТІНА В.Ю., ст. викладач, м. Харків, НТУ «ХПІ»

ЖАДАН Ю.В., магістр, м. Харків, НТУ «ХПІ»

ДОЦІЛЬНІСТЬ РОЗРОБКИ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ ЕНЕРГОЗБЕРІГАЮЧИХ ТЕХНОЛОГІЙ

В умовах науково-технічного прогресу промислові підприємства є найбільшими споживачами енергії та енергоносіїв. Серед них до основних відносять електроенергію, паливо, пар. За характером використання енергія ділиться на силову, технологічну та виробничо-побутову. Силова енергія надає руху технологічному устаткуванню, підйомно-транспортним засобам. Технологічна енергія змінює стан матеріалів, їх властивості. Виробничо-побутова енергія витрачається на освітлення приміщень, вентиляцію, опалення та інші цілі.

В собівартості продукції олійно-жирового комплексу частка витрат на технологічні цілі займає від 25 до 30%. Зниження витрат на енергоносії здійснюється розробкою та впровадженням енергозберігаючих технологій. До них відносяться проведення технологічних процесів під тиском, що дозволяє знизити витрати на електроенергію на 10-12%, а в окремих випадках до 25-50%.

Другим напрямом енергозберігаючих технологій є використання тепла вторинних ресурсів. В використанні вторинних енергетичних ресурсів виділяють три

шляхи:

- технологічний, при якому енергетичні ресурси використовують для підвищення коефіцієнту корисної дії технологічного агрегату або як технологічне паливо;
- теплоенергетичний, при якому енергетичні ресурси використовуються для теплопостачання підприємства;
- електроенергетичний, коли вторинні енергоресурси використовують для одержання пару з метою наступного виробництва електроенергії або безпосередньо ідуть на виробництво електроенергії.

Впровадження котлів-утилізаторів дають можливість одержати додатково від 0,3 до 2 т пару на 1т готової продукції. Одержаний пар іде на виробничі потреби підприємства, втому числі на турбіни з електричними генераторами. Це знижує споживання електроенергії зі сторони.

Можливе використання тепла гарячих токів, відпрацьованого пару парових насосів, тепла повітря і димових газів при регенерації каталізаторів і т.д.

Одним із напрямків розробки та впровадження енергозберігаючих технологій є утилізація відходів. На підприємствах олійно-жирового комплексу такими відходами є лузга. В останній час її стали використовувати у вигляді гранул, пілетів як паливо.

До показників, що характеризують ефективність енергозберігаючих технологій, відносять:

- собівартість одиниці енергоресурсу;
- частка витрат на енергію в собівартості продукції;
- витрата енергії на одиницю продукції;
- розмір вторинного використання енергоресурсу;
- енергооснащеність праці, що представляє собою кількість енергії, що припадає на одного працівника у рік;
- коефіцієнт потужності і коефіцієнт попиту, що характеризує ступінь використання і якості експлуатації електроустаткування.

Сукупність вище названих показників дозволяє виявити серед розроблених енергозберігаючих технологій найбільш перспективні.

ЗАКІН О.В., магістрант, м. Харків, НТУ «ХП»

РОЗРОБЛЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ СТРАТЕГІЇ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Інноваційна стратегія – один із засобів досягнення цілей організації, який відрізняється від інших засобів своєю новизною, передусім для даної організації, для галузі ринку, споживачів, країни в цілому.

Будь-які стратегічні кроки організації мають інноваційний характер, оскільки вони так чи інакше ґрунтуються на нововведеннях в економічній, виробничій, збутовій чи управлінській сферах.

Розроблення інноваційної стратегії передбачає прийняття стратегічних завдань (цілей), оцінку можливостей та ресурсів для їх використання; аналіз альтернатив; підготовку конкретних програм, проектів, бюджетів; оцінку сильних та слабких сторін діяльності суб'єктів з урахуванням обраних цілей.

Послідовність етапів розроблення стратегії така:

1. Етап розроблення цілей: